

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0249/2008

10.6.2008

RAPORT

Teatavad liikluskindlustusega seotud küsimused
(2007/2258(INI))

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Raportöör: Nickolay Mladenov

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	8
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS.....	10
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	13

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

teatavate liikluskindlustusega seotud küsimuste kohta (2007/2258(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni lõpparuannet teatavate liikluskindlustusega seotud küsimuste kohta (KOM(2007)0207) („komisjoni aruanne”);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. mai 2000. aasta direktiivi 2000/26/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise ning nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ muutmise kohta (neljas liikluskindlustuse direktiiv)¹;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ja õiguskomisjoni arvamust (A6-0249/2008),
 - A. arvestades, et isikute vaba liikumine Euroopas, eelkõige viimase kahe laienemisvooru ja Schengeni õigusruumi vastava laienemise kontekstis, on toonud kaasa nii äri- kui ka isiklikel eesmärkidel riigipiire ületavate isikute ja sõidukite arvu kiire kasvu;
 - B. arvestades, et liiklusõnnetuse ohvrite kaitse tagamise prioriteet nõuab selgeid, täpseid ja tõhusaid liikluskindlustusalaseid õigusakte ELi tasandil;
 - C. arvestades, et neljandas liikluskindlustuse direktiivis on sätestatud, et komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru põhjendatud hüvitisepakkumise/vastuse menetlust käsitlevate siseriiklike karistussätete rakendamise ja nende tõhususe, samuti nende võrdvärsuse kohta, ning teeb vajaduse korral ettepanekuid;
 - D. arvestades, et komisjoni aruandes uuritakse siseriiklike karistussätteid, nõuete eest vastutava esindaja süsteemi tõhusust ning seda, kas potentsiaalsetele liiklusõnnetuse ohvritele on praegu kättesaadav vabatahtlik kohtukulude kindlustus, mida nad saaksid täiendavalt sõlmida;
 - E. arvestades, et neljanda liikluskindlustuse direktiivi artikli 4 lõikega 6 reguleeritakse põhjendatud hüvitisepakkumise menetlust, mille alusel on välismaal liiklusõnnetuses kannatanul õigus esitada hüvitise taotlus kindlustusandja poolt määratud nõuete lahendamise eest vastutavale esindajale oma elukohariigis;
 - F. arvestades, et kindlustusandja peab liiklusõnnetuse ohvrile esitama põhjendatud vastuse kolme kuu jooksul, vastasel korral on ette nähtud sanktsioonid;
 - G. arvestades, et kõnealuse sätte toimimist on vaja veel selgitada;

¹ EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2005/14/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 14).

- H. arvestades, et komisjon peab ELi poliitikate rakendamisel täielikult arvesse võtma laienemist, eelkõige liikluskindlustuse suhteliselt kõrget hinda uutes liikmesriikides;
- I. arvestades, et liikmesriikides rakendatakse põhjendatud hüvitisepakkumise/vastuse menetluse suhtes erinevaid karistussätteid;
- J. arvestades, et konsulteerimised riigiasutustega, kaasa arvatud uutes liikmesriikides, kinnitavad, et praegused karistussätted, juhul kui need on olemas, on piisavad ja nende rakendamine on tõhus kogu ELis;
- K. arvestades, et mõnes liikmesriigis ei ole ette nähtud mingeid erikaristusi ning nad rakendavad vaid kindlustusandja kohustust maksta hüvitise summalt intressi, kui kolme kuu jooksul ei ole esitatud põhjendatud hüvitisepakkumist/vastust;
- L. arvestades, et nõuete eest vastutava esindaja süsteemi tuntakse suhteliselt hästi enamikus liikmesriikides;
- M. arvestades, et kodanike nõuete eest vastutava esindaja süsteemi alase teadlikkuse hindamisel konsulteeris komisjon üksnes liikmesriikide ja kindlustussektoriga, kaasamata nõuetekohaselt kodanikke ja tarbijaorganisatsioone, s.t süsteemi õigest toimimisest kõige rohkem huvitatuid;
- N. arvestades, et kohtukulude kindlustus liiklusõnnetuse ohvri kohtumenetluse kulude katmiseks on olemas enamikus liikmesriikides; arvestades, et enam kui 90 % juhtumitest lahendatakse kohtuväliselt ning kohtukulud hüvitatakse paljudes liikmesriikides; arvestades pealegi, et kohtukulude kindlustajad katavad juba aastaid kõiki piiriüleste juhtumite liike ning on sellega seoses loonud eriosakonnad välismaiste nõuetega tegelemiseks ja nende kiire lahendamise hõlbustamiseks;
- O. arvestades, et küsimus, kas selliseid mõistlikke kohtukulud peaks kõigis liikmesriikides katma kohustuslik liikluskindlustus, on endiselt lahtine;
- P. arvestades siiski, et mõistlike kohtukulude katmine kohustusliku liikluskindlustuse poolt kõigis liikmesriikides aitab kaasa Euroopa tarbijate paremale kaitsele ja suurendab tarbijate usaldust;
- Q. arvestades, et uute liikmesriikide kindlustusturud arenevad pidevalt; arvestades siiski, et nendest mitmes on kohtukulude kindlustus suhteliselt uus toode, mida tuleb veel edendada, kuna üldsuse teadlikkus kohtukulude kindlustuse alal on võrdlemisi madal;
- R. arvestades, et kohtukulude kohustuslik kindlustus peaks suurendama tarbijate usaldust kohustusliku liikluskindlustuse vastu, eriti nendel juhtudel, kui taotletakse õiguslikku hüvitist, sest paljude uute liikmesriikide tarbijaid ehmatavad kõrged kohtutasud, mida aga kohustuslik kindlustus kataks;
- S. arvestades, et kohtukulude kohustuslik kindlustus tooks kohtule kaasa täiendava ja keerulisema töökoormuse ning tekitaks tõenäoliselt viivitusi vaidluste lahendamises ja rohkem põhjendamatuid nõudeid;

- T. arvestades, et kohustusliku liikluskindlustuse ja kohtukulude kindlustuse eesmärgid ja otstarve on erinevad – kui kohustuslik liikluskindlustus võimaldab katta pärast liiklusõnnetust tarbija vastu esitatud nõude kulud, siis kohtukulude kindlustus katab pärast liiklusõnnetust kolmanda poole vastu esitatud kahjunõude taotlemisega kaasnevad kohtukulud;
- U. arvestades, et riigiasutuste, kindlustussektori ja tarbijaorganisatsioonide korraldatavad avalikud kampaaniad on siseriiklike turgude arengu jaoks olulised,
1. tervitab komisjoni aruannet ja rõhutab kõikide sidusrühmade, eriti tarbijate täieliku ja tulemusliku osalemise tähtsust konsultatsiooniprotsessis ELi poliitika väljatöötamisel kõnealuses valdkonnas;
 2. nõuab seepärast eelkõige ohvreid esindavate tarbijaorganisatsioonide süstemaatilist kaasamist liikmesriikides kehtivate süsteemide tõhususe hindamise protsessi;
 3. tervitab käesolevat seadusandlike meetmete järelhindamist, mille eesmärk on tagada, et eeskirjad töötavad plaanipäraselt, ning pöörata tähelepanu meetmete mis tahes ettenägematule väärkasutamisele;
 4. rõhutab tarbijate usalduse suurendamise tähtsust liikluskindlustuse vastu seoses piiriüleste autoreisidega ELis, eriti vanadest liikmesriikidest uutesse ja vastupidi reisivate sõidukijuhtide jaoks;
 5. on seisukohal, et olemasolevate õiguslike ja turupõhiste tarbijaid kaitsvate lahenduste edendamine tugevdab tarbijate usaldust liikluskindlustuse vastu;
 6. usub, et liikmesriigid vastutavad samuti oma riiklike kindlustussüsteemide hea toimimise eest seoses ELi õigusaktidega, mis käsitlevad põhjendatud hüvitisepakkumise/vastuse menetlust ja liiklusõnnetuse ohvrite kantavaid kohtukulusid;
 7. kutsub komisjoni üles jätkama turumehhanismide tõhusa toimimise hoolikat jälgimist ja teavitama Euroopa Parlamenti sellest korrapäraselt;
 8. on seisukohal, et üksnes nõue, et kindlustusandja maksaks viivitamise korral hüvitise summalt intressi, ei ole karistusvahend, ja et komisjon peab seetõttu kohaldama rangemat kontrolli ja võtma kõnealuses valdkonnas asjakohaseid meetmeid, tagamaks, et kõigis liikmesriikides töötaks kindlustusturg häireteta ja tarbijad oleksid tõhusalt kaitstud;
 9. rõhutab, et komisjoni, riigiasutuste, kindlustussektori ja tarbijate vahelisi tööalaseid suhteid tuleks tugevdada, et tagada õigete andmete pidev edastamine olemasolevate jõustamissüsteemide kohta;
 10. on seisukohal, et kooskõlas ELi üldise lähenemisviisiga karistuste määramisele tuleks rakendada subsidiaarsuse põhimõtet ning puudub igasugune vajadus ühtlustada siseriiklikke karistussätteid;
 11. on seisukohal, et riiklikel reguleerivatel ametiasutustel on paremad võimalused tagada kõrgeim võimalik tarbijakaitse tase siseriiklikel turgudel;

12. soovib seepärast, viidates põhjendatud hüvitisepakkumise/vastuse menetlusele, jätta karistuste määramine ning karistussätete sobiva liigi ja taseme valimine liikmesriikide otsustada;
13. palub liikmesriikidel tagada tõhusate karistuste kohaldamine juhul, kui esitatud nõudele vastamisel või põhjendatud hüvitisepakkumisel ei ole kinni peetud kolmekuulisest tähtajast;
14. peab soovitavaks uurida enne karistuse kohaldamist tähelepanelikult põhjuseid, miks kindlustusselts ei ole täitnud oma kohustusi, võttes eelkõige arvesse seltsist sõltumatuid asjaolusid; soovib, et komisjon jätkaks liikmesriikide turgude järelevalvet, pakkudes oma abi riikide asutustele, kes seda soovivad;
15. kordab kodanike usalduse tõstmise tähtsust nõuete eest vastutava esindaja süsteemi vastu, edendades seda avalike kampaaniate ja muude asjakohaste meetmete abil;
16. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tõstma tarbijate usaldust, edendades asjakohaseid meetmeid, mis suurendavad teadlikkust ja riiklike kindlustusalaste teabekeskuste kasutamist ning kohustavad kindlustusandjaid lisama lepingu infopaketti asjaomase liikmesriigi teabekeskuse kontaktandmed;
17. lisaks kutsub liikmesriike üles nõudma kindlustusandjatelt osana lepingueelsest infopaketi tarbijate kõikehõlmavat informeerimist sellest, kuidas nõuete eest vastutava esindaja süsteem toimib ning millised on sellest tulenevad kasud ja hüved kindlustatu jaoks;
18. nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks süsteemi toimimise jälgimist ning koordineeriks ja aitaks vajadusel või kui riikide ametiasutused seda paluvad;
19. on lisaks seisukohal, et kohustusliku liikluskindlustuse puhul looks kohtukulude kohustuslik kindlustuskatte selge stiimuli asja kohtuvälisest lahendamisest hoidumiseks, suurendaks tõenäoliselt kohtumenetluste hulka ja tooks seega kaasa kohtu töökoormuse põhjendamatu kasvu ning suurendaks ohtu destabiliseerida olemasolevat ja arenevat kohtukulude vabatahtlikku kindlustust;
20. on seepärast seisukohal, et kõike öeldut arvestades kaaluksid kohtukulude kohustusliku kindlustuskatte kohustuslikku liikluskindlustusse lisamisega kaasnevad negatiivsed mõjud üle võimalikud hüved;
21. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks koostöös liikmesriikidega edasisi meetmeid, et suurendada õiguskaitsekindlustuse ja muude kindlustustoodete alast informeeritust eelkõige uutes liikmesriikides, keskendudes tarbijate teavitamisele üht või teist liiki kindlustuskatte pakutavatest eelistest ja kasutamisest;
22. peab selles kontekstis riiklike reguleerivate ametiasutuste rolli määravaks teistest liikmesriikidest pärit heade tavade rakendamisel;
23. kutsub seepärast komisjoni üles tugevdama tarbijakaitset, nõudes ennekõike liikmesriikidelt, et nad julgustaksid oma riiklikke reguleerivaid ametiasutusi ja

kindlustusseltse suurendama teadlikkust kohtukulude vabatahtliku kindlustuse kättesaadavusest;

24. on seisukohal, et liikluskindlustuse lepingueelne teave võiks sisaldada teavet võimaluse kohta sõlmida kohtukulude kindlustus;
25. kutsub liikmesriike üles nõudma riiklikelt reguleerivatelt ametiasutustelt ja kindlustusvahendajatelt oma tarbijate teavitamist võimalikest riskidest ja tarbijale kasulikuks osutada võivast vabatahtlikust lisakindlustusest, nagu kohtukulude kindlustus, abi katmine ja vargusevastane kindlustus;
26. kutsub neid liikmesriike, kes veel ei ole loonud nõuete lahendamise alternatiivset süsteemi, üles kaaluma selliste süsteemide kasutuselevõtmist teiste liikmesriikide headele tavadele toetudes;
27. palub, et komisjon ei kujundaks ennatlikku arvamust uurimuste tulemuste kohta, mis telliti pärast Rooma II määruse¹ vastuvõtmist seoses isikukahju puudutavate erinevustega ja mis võivad soovitada kindlustuspõhist lahendust ning sellest tulenevalt neljanda liikluskindlustuse direktiivi muutmist;
28. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”) (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40).

SELETUSKIRI

Seoses isikute vaba liikumisega ELis suureneb ka piiriülene autoga reisimine. See suurendab vajadust selgete, täpsete ja toimivate liikluskindlustusalaste õigusaktide järele ELi tasandil. Liiklusõnnetuse ohvrite kaitse on alati prioriteet, mis nõuab paljude probleemide lahendamist.

Komisjoni 2007. aasta juuni aruandes teatavate liikluskindlustusega seotud küsimuste kohta (KOM(2007)0207) uuritakse mitmeid tähtsaid küsimusi, nagu neljanda liikluskindlustuse direktiivi siseriiklike karistussätete rakendamine ja nende sätete tõhusus, nõuete lahendamise eest vastutava esindaja süsteemi tõhusus ning kohtukulude vabatahtliku kindlustuse praegune kättesaadavus, mida potentsiaalsed liiklusõnnetuse ohvrid võivad täiendavalt sõlmida.

Komisjoni aruandes käsitletakse peamiselt neljanda liikluskindlustuse direktiivi ühte konkreetset sätet. Kõnealuse sättega reguleeritakse põhjendatud hüvitisepakkumise menetlust. Neljanda liikluskindlustuse direktiivi kohaselt on välismaal juhtunud liiklusõnnetuse (või piiriülese liiklusõnnetuse) ohvril õigus esitada hüvitise taotlus kindlustusandja poolt määratud nõuete lahendamise eest vastutavale esindajale oma elukohariigis. Liiklusõnnetuse ohver peab saama põhjendatud vastuse kolme kuu jooksul, vastasel korral on ette nähtud sanktsioonid. Komisjoni aruande teises osas käsitletakse ohvri kantavate kohtukulude küsimust ning seda, kas kõnealused kulud peaks kandma kahjukannatanud poole kindlustusandja.

Komisjon uurib endiselt liikmesriikide siseriiklike karistussätteid ja nende rakendamise tõhusust turumehhanismides. Karistussätteid kohaldatakse juhul, kui põhjendatud hüvitisepakkumise/vastuse menetluse kolmekuulisest tähtajast ei peeta kinni. Komisjon saatis liikmesriikidele küsimustikud ja komisjoni eksperdid töötavad endiselt tulemuste kokkuvõtmise ja karistusmäärade tabeli ajakohastamise kallal.

Konsulteerimised riigiasutustega, sealhulgas uutes liikmesriikides, kinnitavad, et praegused karistussätted on piisavad ja nende rakendamine on tõhus kogu ELis. Käesolevas raportis tehakse ettepanek, et komisjon peaks jätkama süsteemi toimimise jälgimist ning koordineerima ja aitama, kui vaja või kui riikide ametiasutused seda paluvad, võttes eelkõige arvesse teistesse ELi liikmesriikidesse reisivate kodanike arvu kiiret kasvu pärast ELi ja Schengeni õigusruumi laienemist.

Lisaks tehakse käesolevas raportis ettepanek jätta liikmesriikide otsustada karistuste määramine ja see, millised karistused on subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt sobivad, ning leitakse, et järelikult puudub igasugune vajadus siseriiklike karistussätete ühtlustamise järele. Liikmesriikides on välja arenenud erinevad süsteemid ja riiklikel reguleerivatel ametiasutustel on paremad võimalused tagada kõrgeim võimalik tarbijakaitse tase siseriiklikel turgudel.

Nõuete eest vastutava esindaja süsteemi tuntakse kõikides liikmesriikides. Vastavalt neljanda liikluskindlustuse direktiivi artiklile 5 on kõik liikmesriigid rajanud teabekeskused. Teabekeskus on kohustatud informeerima kõiki piiriüleste liiklusõnnetuste ohvreid (sõidukijuhid, reisijad ja jalakäijad) sellest, kuidas nad saavad esitada nõude välismaise poole vastu. Nad otsivad vajaduse korral välismaise registreerimismärgi järgi üles välismaise poole kindlustaja ja nende nõuete lahendamise eest vastutava esindaja. Kõikide teabekeskustega saab tavaliselt ühendust võtta telefoni või e-posti teel, kuid paljud teabekeskused on tarbijate informeerimiseks loonud ka oma koduleheküljed. Asjakohast teavet ajakohastatakse pidevalt.

Kui kindlustatu helistab piiriülese liiklusõnnetuse korral oma kindlustusandjale, edastab kindlustusselts talle sageli asjakohase teabekeskuse kontaktandmed.

Kui liikmesriigid leiaksid sobivad meetmed tarbijate varustamiseks riiklike teabekeskuste kontaktandmetega, et vajaduse korral saada tarbijaalast lisateavet, suureneks ka tarbijate usaldus. Lisaks peaksid tarbijad saama osana lepingueelsest infopaketest kõikehõlmavat teavet selle kohta, kuidas nõuete eest vastutava esindaja süsteem toimib ning millised on sellest tulenevad kasud ja hüved kindlustatu jaoks.

Kohtukulude kindlustus on kättesaadav enamikus liikmesriikides (v.a Malta ja Küpros). Olemasolevad andmed näitavad, et 90 % juhtumitest lahendatakse kohtuväliselt ning kohtukulud hüvitatakse paljudes liikmesriikides. Uute liikmesriikide kindlustusturud on välja arenemas ja suurenevad pidevalt. Siiski on paljudes neist kohtukulude kindlustus suhteliselt uus toode, mida tuleb veel edendada. Üldsuse teadlikkus kohtukulude kindlustusest on uutes liikmesriikides endiselt võrdlemisi madal ja seepärast on vaja sellealast teadlikkust suurendada.

Peamine küsimus seisneb selles, kas kehtestada kogu Euroopa Liidus kohtukulude kohustuslik kindlustus või säilitada usaldusväärse ja tõhusa lahendusena kohtukulude vabatahtlik kindlustus. Esimesel valikuvõimalusel on mõned eelised, eriti uute liikmesriikide tarbijate jaoks. See peaks suurendama tarbijate usaldust, eriti kui taotletakse õiguslikku hüvitist, sest paljude uute liikmesriikide tarbijaid ehmatavad kõrged kohtukulud. Samas aga tooks see kohtule kaasa täiendava töökoormuse ja muudaks töö keerulisemaks ning tekitaks sellest tingitud viivitusi vaidluste lahendamises, suuremal hulgal õigustamatuid nõudeid ja kõrgemad kindlustusmaksed, eriti riikides, kus kindlustusandjad pakuvad praegu odavamalt kindlustuskatet, mis veel ei sisalda kohtukulude kindlustust. Mis kõige tähtsam, see looks stiimuli asja kohtuvälisest lahendamisest hoidumiseks. Pealegi muudaks see ebastabiilseks kohtukulude kindlustusturu toimimise. Kokkuvõttes kaaluksid kohtukulude kohustusliku kindlustuskatte lisamisega kohustuslikku liikluskindlustusse kaasnevad negatiivsed mõjud üles võimalikud hüved.

Edasiste meetmete võtmine õiguskaitsekindlustusalase teadlikkuse tõstmiseks on vajalik, eriti uutes liikmesriikides. Tarbijaid tuleks teavitada kõnealust liiki kindlustuskaitse pakutavatest eelistest. Riiklike reguleerivate ametiasutuste roll teistest liikmesriikidest pärit heade tavade rakendamisel on määrav.

Riigiasutuste, kindlustussektori ja tarbijaorganisatsioonide korraldatavad avalikud kampaaniad on siseriiklike turgude piisava arengu jaoks olulised. Kindlustusvahendajad peaksid olema kohustatud teavitama tarbijat võimalikest ohtudest ja vajadusest sõlmida kohtukulude kindlustus. Lisaks tuleks neid liikmesriike, kes veel ei ole loonud nõuete lahendamise alternatiivset süsteemi, julgustada seda teiste liikmesriikide heade tavade eeskujul kasutusele võtma.

29.5.2008

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

teatavate liikluskindlustusega seotud küsimuste kohta
(2007/2258(INI))

Arvamuse koostaja: Giuseppe Gargani

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et piiriüleste autoreiside arv kasvab seoses isikute vaba liikumisega Euroopas ning seetõttu on veelgi enam vaja liiklusõnnetuste ohvrite kaitset käsitlevaid selgeid ja toimivaid õigusakte;
- B. arvestades, et liikmesriigid kasutavad praegu erinevaid liikluskindlustuse süsteeme, mistõttu tuleks komisjonil viia liikmesriikide asutuste kaasabil läbi olukorra analüüs;
- C. arvestades, et liikmesriikide, sealhulgas uute liikmesriikide ametiasutustega toimunud konsultatsioonid kinnitasid, et karistused, kui nad on olemas, on kehtivad ja neid kohaldatakse tulemuslikult kogu Euroopa Liidus;
- D. arvestades, et konsultatsioonid, mida komisjon pidas, et teha kindlaks, kuidas on avalikkus teadlik nõuete lahendamise eest vastutava esindaja süsteemist, hõlmasid ainult liikmesriike ja kindlustusseltse ning komisjonil ei õnnestunud kaasata asjakohasel viisil kodanikke ja tarbijate ühenduste esindajaid, s.t süsteemi nõuetekohasest toimimisest kõige enam huvitatud osalisi,
 1. palub liikmesriikidel tagada tõhusate karistuste kohaldamine juhul, kui esitatud nõudele vastamisel või põhjendatud hüvitisepakkumisel ei ole kinni peetud kolmekuulisest tähtajast;
 2. peab vajalikuks uurida enne karistuse kohaldamist tähelepanelikult põhjuseid, miks kindlustusselts ei ole täitnud oma kohustusi, võttes eelkõige arvesse seltsist sõltumatuid asjaolusid; soovib, et komisjon jätkaks liikmesriikide turgude järelevalvet, pakkudes oma

abi riikide asutustele, kes seda soovivad;

3. nõuab tungivalt, et liikmesriigid annaksid vajalikku teavet nõuete lahendamise eest vastutavate esindajate süsteemi kohta, sealhulgas esindajate loetelu kõigis liikmesriikides, paludes kindlustusseltsidel tuua lepingueelses teabes ära mitte ainult selle, kuidas esindajate süsteem toimib ja millist kasu saab kindlustatu, vaid tugevdades eelkõige sidemeid erinevates liikmesriikides loodud teabekeskuste vahel;
4. palub, et komisjon ei kujundaks ennatlikku arvamust uurimuste tulemuste kohta, mis telliti pärast Rooma II määruse¹ vastuvõtmist seoses isikukahju puudutavate erinevustega ja mis võivad soovitada kindlustuspõhist lahendust ning sellest tulenevalt neljanda liikluskindlustuse direktiivi² muutmist;
5. kutsub komisjoni üles määrama kindlaks nõuete lahendamise alternatiivsed süsteemid, nagu otsese hüvitamise süsteem, ning võtma sellised süsteemid teiste liikmesriikide headele tavadele toetudes kasutusele;
6. peab soovitavaks säilitada vabatahtlik kohtukulude kindlustuse süsteem, et võtta arvesse erinevate riikide turgude eripära; loodab, et liikmesriigid ja komisjon toetavad kõnesolevat kindlustusviisi käsitleva teabe levitamist asjakohaste teavituskampaaniate abil ning propageerivad sellise teenuse osutamise vabadust, et ergutada teistes liikmesriikides kasutatavatel parimatel tavadel põhinevate mudelite levitamist.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta ("Rooma II") (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. mai 2000. aasta direktiiv 2000/26/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 181, 20. juuli 2000, lk 65).

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	29.5.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 20 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Piia-Noora Kauppi, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Sharon Bowles, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	3.6.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 20 -: 0 0: 12
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Charlotte Cederschiöld, Gabriela Crețu, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Edit Herczog, Iliana Malinova Iotova, Graf Alexander Lambsdorff, Lasse Lehtinen, Toine Manders, Arlene McCarthy, Nickolay Mladenov, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Marianne Thyssen, Barbara Weiler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Emmanouil Angelakas, Giovanna Corda, Jan Cremers, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Dragoș Florin David, Jean-Paul Gauzès, Sirpa Pietikäinen